

Evangelium Květné neděle

Komentář k evangeliu Květné neděle (cyklus B). »Jděte to té vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko (...). Odvažte ho a přiveďte«. Ježíš nás odvazuje, stejně jako onoho osla, aby nás učinil účastníky své slávy, své bezpodmínečné odevzdanosti. To je náš osud, naše úžasné dobrodružství. Bůh měl s tím oslíkem plán. Stejně tak má plán pro každého z nás, plán svobody a slávy.

22.03.2024

Evangelium (Mc 11, 1-10)

Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betánii u Olivové hory, poslal *Ježíš* dva ze svých učedníků napřed a řekl jim: »Jděte to té vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na kterém ještě neseděl žádný člověk. Odvažte ho a přiveďte. A kdyby se vás někdo zeptal: 'Co to děláte?', řekněte: 'Pán ho potřebuje a hned ho sem zase pošle nazpátek.'« *Učedníci* odešli a našli oslátko uvázané u dveří venku na rozcestí a odvázáli ho. Někteří z těch, kteří tam stáli, se jich ptali: »Co to děláte, že to oslátko odvazujete?« Odpověděli jim tak, jak to řekl *Ježíš*, a oni je nechali. Přivedli oslátko k *Ježíšovi*, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil.

Mnoho lidí prostíralo na cestu pláště, jiní zase větvičky, které nařezali na polích. Ti, kdo šli před ním i za ním, volali: »Hosana! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Požehnané království našeho otce Davida, které přichází! Hosana na výsostech!« Ježíš vešel do Jeruzaléma, do chrámu. Rozhlédl se po všem, a protože už bylo pozdě večer, odešel s Dvanácti do Betánie.

Komentář

Dnes slavíme Květnou neděli. Připomíná nám Kristův vjezd do Jeruzaléma na oslátku, kde ho vítal jásající dav. Je to velmi intenzivní scéna. Jeruzalém je plný poutníků, kteří přišli z celého Izraele oslavit svou Paschu. Přicházejí ve větších či menších skupinkách a vstupují do Svatého města se zpěvy radosti, chvály a díky. Jednou z nich je i ta Hospodinova. Radostná nálada se mění v nadšení jásotu.

Po tři roky Ježíš probouzí v lidských srdcích touhy a naděje, zejména v lidech pokorných, prostých, chudých, zapomenutých, těch, kteří se v očích světa nepočítají za nic. Pochopil lidskou bídu, ukázal tvář Božího milosrdenství, učinil se služebníkem všech, aby uzdravil těla i duše.

Takový je Ježíš: tak je jeho srdce pozorné k nám všem, vidí naše slabosti, naše hříchy, naši osamělost, starosti a obavy, naše slzy. Jeho láska je veliká.

Proto vjíždí do Jeruzaléma. Je to scéna velké krásy, plná světla Ježíšovy lásky. A proto chce vstoupit i do našich srdcí.

Naše radost, stejně jako radost Pánových učedníků, nepochází z toho, že máme věci, ale ze setkání s osobou, s Ježíšem, živým Božím Synem. Radost křesťana pramení z vědomí, že s Kristem nejsme nikdy sami, a to ani v těch nejtěžších

chvích, kdy narážíme na překážky, které se zdají nepřekonatelné.

Přiblížme se tedy k Ježíši, hledejme jeho společnost, ale ve skutečnosti víme, že je to on, kdo chce být s námi, kdo nás nese na svých ramenou. Právě v tom je naše radost.

Ježíš chce být přirovnáván k pracujícímu zvířeti, k oslu, protože právě kvůli tomu přišel, aby se nás ujal. Osel nese Ježíše, ale ve skutečnosti je to Ježíš, kdo nese břemeno. Přistupuje k nám s prostotou, s rozhodnutím vzít na svá bedra naše porážky, naše břemena, naši neschopnost milovat.

Kořen naší radosti je založen na tomto: Bůh se nám připodobnil a je ochoten udělat cokoli. Chce projít všechny cesty našeho srdce, aby nás osvobodil od našich strachů, od nejhlubších zranění, která nám brání milovat a přijmout bezpodmínečnou lásku. Abychom mohli do celého

světa křičet, že náš život je prozářen vášnivou láskou Krista a jeho Vzkříšení. Možná nás Bůh potřebuje, chce, abychom nesli slávu jeho života tam, kde žijeme, v našich domovech, na ulicích, na náměstích, v našich rodinách, v práci.

Ježíš nás rozváže (uvolní), jako to udělal s tím malým oslíkem, aby nás učinil účastníky své slávy, svého bezpodmínečného dávání. To je náš osud, naše úžasné dobrodružství.

Bůh měl s tím oslíkem plán. Stejně jako má plán pro každého z nás, plán svobody a slávy.

V těchto dnech budeme doprovázet Ježíše a po našem boku bude vždy stát jeho Matka Maria. Až budeme po jejím boku, mohli bychom jí říci, že chceme být těmi, kdo stojí po boku jejího Syna, kdo ho oslavují a děkují mu, kdo ho prosí o odpuštění za naše hříchy i za hříchy všech lidí, kdo se obětují za druhé, kdo se nebojí kříže,

kdo ho s radostí projevují doma, na ulicích, na náměstích, v práci.

Tam, kde je náš život.

Luis Cruz // Josh Applegate -
Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
evangelium-kvetne-nedele/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/evangelium-kvetne-nedele/) (15.08.2025)